

betales til godkendte almennyttige foreninger m.v. kan fradrages ved indkomstopgørelsen.

Til nr. 29

Det foreslås, at lønmodtagerfradraget, hvorefter udgifter i forbindelse med udførelsen af det indtægtsgivende arbejde kun kan fradrages i det omfang, de samlede fradragsberettigede udgifter overstiger et grundbeløb på 5.500 kr. (2010-niveau), jf. ligningslovens § 9, stk. 1, ikke finder anvendelse for rejsefradrag.

Til nr. 33

Der foreslås en ny affattelse af § 9 A, stk. 5.

Nyaffattelsen af § 9 A, stk. 5, 1. og 2. pkt., indebærer ingen ændringer i forhold til gældende ret.

I det foreslåede § 9 A, stk. 5, 3. pkt., præciseres det, at der ikke gælder en tidsbegrænsning på 12 måneder, jf. 2. pkt., for mobile arbejdssteder eller arbejdssteder, der i takt med arbejdets udførelse eller færdiggørelse flytter sig over en strækning på mindst 8 km.

Mobile arbejdssteder er arbejdssteder, der hele tiden bevæger sig fra sted til sted. Lønmodtagere, som transporterer varer, gods eller mennesker, f.eks. langturschauffører, vil således kunne anvende standardsatsen for kost og småfornødenheder uden tidsbegrænsning, hvis de øvrige betingelser herfor er opfyldt.

Med arbejdssteder, der flyttes over en strækning på mindst 8 km, når flytningen sker i takt med arbejdets udførelse eller færdiggørelse, forstås f.eks. motorvejs-, bro-, jernbane-, metro-, eller gasledningsprojekter.

Til nr. 34

Der foreslås en ny affattelse af § 9 A, stk. 6.

Herefter kan der alene påbegyndes en ny 12-måneders periode, jf. stk. 5, når lønmodtageren skifter til et nyt midlertidigt arbejdssted, der er mindst 8 km ad normal transportvej fra det tidligere arbejdssted. Det vil således ikke længere være nok at skifte arbejdsgiver eller projekt som efter de gældende regler i § 9 A, stk. 5, 5. pkt., nr. 2 og 3.

Det foreslås endvidere, at der ved tilbagevenden til samme midlertidige arbejdsplads skal være forløbet en sammenhængende periode på mindst 40 arbejdsdage for, at der kan påbegyndes en ny 12 måneders periode. I dag er reglen 20 arbejdsdage.

I den mellemliggende periode på mindst 40 arbejdsdage kan der udbetales godtgørelse eller foretages fradrag med standardsatsen for kost, småfornødenheder og logi efter reglerne i § 9 A, hvis der i den mellemliggende periode arbejdes på et andet midlertidigt arbejdssted, og betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Til nr. 35

Det foreslås, at der i § 9 A, stk. 7, 4. pkt., indsættes en begrænsning på 50.000 kr. pr. indkomstår (2010-niveau) for størrelsen af fradrag efter rejsereglerne, jf. ligningslovens § 9 A. Det foreslås at beløbsgrænsen reguleres efter personskattelovens § 20.

Det er således både fradrag for udokumenterede udgifter med standardsatserne i § 9 A, stk. 2 og 3, og fradrag for faktiske dokumenterede udgifter, der er nævnt i § 9 A, stk. 7, der er begrænset til 50.000 kr. pr. indkomstår.

Den foreslåede begrænsning gælder dog ikke fradrag for erhvervs-mæssige merudgifter til kost og logi efter statsskattelovens § 6, litra a.

Begrænsningen vil også gælde for lønede medlemmer af eller medhjælpere for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lignende, da stk. 7 også finder anvendelse for den persongruppe, jf. ligningslovens § 9 A, stk. 9, 2. pkt.

Ligeledes vil begrænsningen også gælde for modtagere af tilskudsbevillinger til forskning, som er A-indkomst, da stk. 7 også finder anvendelse for den persongruppe, jf. ligningslovens § 9 A, stk. 10, 1. pkt.

Begrænsningen betyder, at lønmodtageren ikke kan fradrage mere end 50.000 kr. efter rejsereglerne pr. indkomstår (2010-niveau).

Der ændres ikke på, at arbejdsgiveren m.v. kan udbetale skattefri godtgørelser med satserne i forbindelse med en rejse, jf. § 9 A, stk. 1.

Hvis en lønmodtager m.v. i et indkomstår således har foretaget fradrag for 50.000 kr. – enten med standardsatserne i § 9 A, stk. 2 og 3, eller med de faktiske dokumenterede udgifter, jf. § 9 A, stk. 7, 1. pkt., – vil arbejdsgiveren m.v., kunne udbetale skattefri rejsegodtgørelse, hvis lønmodtageren fortsat er på rejse og opfylder betingelserne herfor. Det vil både gælde, når der er tale om den samme rejse, der f.eks. for den første periode er foretaget fradrag for, og når der er tale om en ny rejse til et nyt midlertidigt arbejdssted.

Har en lønmodtager m.v. i løbet af året både foretaget fradrag med standardsatserne og med faktiske dokumenterede udgifter, jf. § 9 A, stk. 7, 1. pkt., er det summen af disse, der ikke kan fradrages ud over 50.000 kr.

Til nr. 36

Det foreslås, at fradrag med standardsatserne i § 9 A, stk. 2 og 3, ikke kan overstige et beløb på 50.000 kr. i et indkomstår (2010-niveau).

Selvstændigt erhvervsdrivende kan således foretage fradrag med standardsatserne for rejseudgifter, jf. § 9 A, stk. 2 og 3, op til 50.000 kr. i et indkomstår.